

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

X. évf. 12. szám

2005. DECEMBER

December 8: Szeplőtelen fogantatás

Szeplőtelenünk dicsérete

Üdvözlégy, malasztal teljes!
Mert benned ragyog mind az Ég!
Ezer erénnyel díszes Szűz, te!

Üdvözlégy!

Üdvözlégy, teljesség!

Arany-edény!

Tebenned Manna, égi!

Üdvözlégy, teljesség!

Szomjast üdít, örök Forrásunk

édességin!

Üdvözlégy, csodálatos szeplőtelen

Anyá!

Te Krisztust szülted, aki előtted vala!

Üdvözlégy, nagy Királynak Bóbora,

Mert beléd öltözött az égföldnek Ura!

Üdvözlégy, titkos Könyv, megérthetetlen!

Ki az Igét, az Atya egy Fiát,

mégis tartván kezében,

olvasni, látni, megszeretnünk,

– te mielőtt adtad!

Szent Epiphanosz

Karácsonyt várva ...

Gondoltunk valaha az Angyali üdvözlés titkának értelmére?

Amikor eljött az a pillanat, hogy Isten elhatározta: szemünk láttára valósítja meg a Megtestesülést, előbb a Világban fel kellett szítania egy olyan erényt, amely őt egészen hozzánk képes lehúzni. Anyára volt szüksége, aki őt méhében megfoghatja az emberi szférákban. Mit tett akkor Isten? Megteremtette Szűz Máriát, vagyis akkora tisztaságot küldött a Földre, hogy annak áttetszőségében saját maga lett egy ponttá, egészen addig, hogy mint Kis Gyermekek jelent meg.

Íme, így mutatkozik egész erejében és valóságában a tisztaság hatalma, amely közénk szüli az Istent.

Az Egyház pedig ezt is hozzáteszi a Szűz Anyához fordulva: *'Beata quae credidisti'*: boldog vagy, mert hittél. A tisztaság a hitben találja meg termékenységét beteljesedését."

Pierre Teilhard de Chardin
Benne élünk c. művéből

Ádvent

A nappalok egyre szembetűnőbb rövidülése, a ködös-fázós reggelek sokasodása már a közeledő tél biztos jelei. A borongós idő közérzetünket, s talán lelkiállapotunkat is befolyásolja. Nemrég volt mindenszentek és halottak napja iker-ünnepe, amelyeket ugyan átélhetnénk úgy is, mint a reánk is váró örökéletre való ismételt meghívást, de, valljuk be, inkább földi életünk vége jut leghamarabb eszünkbe. És persze az év vége is közeleg. Lassacskán a legtöbb, ebben az évben elérni szándékozott – és eddig meg nem valósult – tervünkről már le is mondtunk. Különös el-lentmondásban a közelgő „év végi hajrá” rossz beidegződéseivel, valójában lendület nélkül peregnek számunkra ezek a rövidülő nappalok...

Azaz peregnének, ha nem volna ÁDVENT - de, hála Istennek, van! Áldott megisméltélése az emberiség nagy várakozásának – azzal a csodálatosan melengető, felkavaróan jelentkező biztonságos érzéssel, hogy mi már tudjuk: eljött a Megváltó! Tudjuk... és mégis, milyen nagy szükségünk van erre az évenként megisméltődő készülésre, elcsendesedésre és erőgyűjtésre, tisztulásra és elmélyülésre. Rá kell döbbernünk, hogy a Megváltó eljövetele nélkül életünkben eluralkodna az elsivárosodás, az elmúlás reménytelenségének a tele. És arra is, hogy ahhoz, hogy hozzánk is megérkezzen, bennünk is megszülethessen a Kisdéd, most már igazából nem mi várunk rá, mint ahogyan az az ő-ádvent évezredeiben volt, hanem Ő az, aki kitárt karjaival vár miránk. Karácsonyra készülődve szeretjük ezt elsősorban a Kisjézus kitárt kezecskéire érteni – mégse feledjük: ezek ugyanazok a kezek, amelyek a keresztfára szegezve értünk véreztek.

Ha ezt szemléljük az ádventi szent idő hajnali roremiséinek megújuló áldozatában, napi személyes és családi imáink, elmékedéseink idején, vagy akár csak napközben felfoháskodva, magától értődővé válik, hogy a csaknem mindent elöntő bevásárlások, a takarítási kényszer, a néha bizony már inkább erőltetett ajándékozás láza mennyire nem tartozik Karácsonyhoz – így Ádventhez sem. Amivel nem azt akarom mondani, hogy ne volna helye a hozzánk tartozók, a hozzánk közel állók iránti szeretetünk kifejezésének, főleg, ha Ádvent időszakában ez a szeretet is meg tud újulni bennünk.

Saját erőből lehet, hogy nem sikerül a lényegre összpontosítani, hiszen olyan könnyen „visszaesünk” a kedvesnek tartott (bár talán időnként terhessé váló) „hagyományokhoz” – amelyeket szinte észrevétlenül, de egyre jobban eltorzított a fogyasztói társadalom reánk is áradó, a külsőségeket mindent túlharsogó módon előtérbe helyező agresszív információ-zuhataga. Az Ádvent segít abban, hogy ne maradjunk magunkra megújulási törekvésünkben – ezúttal az egyházi újévkezdethez igazítva életünk újrendezését a szokásos januári újév-fogadkozások és „nagy elszánások” helyett. És az Ádvent ebben az évben is kínálja különös kegyelmeit és hív, négy héten keresztül vezet bennünket a betlehemi jászolhoz. A napkeleti bölcsekhez hasonlóan kövessük mi is fáradhatatlanul a nekünk adott iránymutatást: amit számukra az égen haladó csillag jelentett, az minékünk most az Anyaszentegyház tanítása, liturgiája.

Az újlaki Sarlós Boldogasszony egyházközség hívei számára ráadásul ennek az Ádventnek a kezdete egyben az egyházközségi kettős-jubileumi évnek a kezdetét is jelenti. Várjuk hát együtt a Kisjézus születését égi Édesanyánkkal, a Boldogságos Szűz Máriával, készüljünk nyitott és befogadó lélekkel. Imádkozunk azért, hogy Mennyei Atyánk a Szentlélek útján az ádventi megújulás ajándékát adja meg minden újlaki testvérünknek külön-külön – és az egész közösségünknek együttesen is, hogy Karácsony éjszakáján lelkünket ünneplő ruhába öltöztetve járulhassunk a Kisjézus jászolához.

Fejérdy Tamás

IGE-IDŐ

„(Júdás) arról is meg volt győződve, hogy akik jámborságban hálnak meg, azokra nagy jutalom vár - ez szent és jámbor gondolat volt. Azért mutatott be engesztelő áldozatot, hogy megszabaduljanak bűneiktől.” (2Mak 12, 45)

Kedves testvérek!

Gondoltátok volna, hogy a halottakért való imádság már az ószövetségi időkben is ismert volt? Mindez tehát nem a kereszténységgel egyidős, hanem ősbibb szokás. Mert hát ki ne aggódna a halottaiért? Ki ne szeretné biztonságban és örömben tudni őket? Kiben ne munkálna a tenni akarás a szeretteiért akkor is, ha ebben a világban már nincsenek jelen megtapasztható módon? A régi zsidó felfogás szerinti seol, ahol sötét van és bizonytalanság, nem válasz az ember kérdésére. Mi egyéb lehetne a remény oka, mint Isten mindent felülmúló jósága, amely irgalmában mutatkozik meg?

Krisztus óta még biztosabbak lehetünk a feltámadásban és az örök életben. Amit közöttünk élve hirdett: az Atya végtelen szeretete irántunk, amelynek Ő volt legnagyobb bizonyítéka. Ugye nem csüggedünk hát? Ugye belekapaszkodunk a lehetőségbe, és imádkozunk az elhunytakért? Nagy szükségük van ránk. Bár a sorsukat illetően nincs biztos tudásunk, valószínű, hogy néhányan közülük már a mennyben vannak. Néhányan viszont a tisztítóüzben várják a segítségünket - ugye nem hiába?!

A legnagyobb áldozat, amit értük följánlhatunk, Krisztusnak a szentmisében megelevenedő áldozata. Megtesszük-e?

Jülling Erika

Köszönet

Ezúton is köszönetet mondunk a kedves híveknek, akik a 2004. évi személyi jövedelemadójuk 1%-át az Újlaki Sárlos Boldogasszony Alapítvány javára ajánlották fel. Az alapítvány OTP-számlájára beérkezett 640.082 forintot teljes egészében templomunk belső felújítási munkáira fordítottuk.

Számlaszámunk: 11702036-20644877

Adószámunk:18083440-1-41

András atya

Az Újlak Karitasz Alapítvány segélyezettjei nevében köszönetet mond az Újlaki Plébánia áldozatkész híveinek, akik a 2004. évi személyi jövedelemadójuk 1%-át (210.811 forintot) alapítványunk céljaira ajánlották fel.

Az előző évben átutalt 301.867 forintot céljainknak megfelelően a szociálisan rászorult családok gondjainak enyhítésére fordítottuk. Együttal megköszönjük azt a sok tárgyi adományt, élelmiszert, készpénztámogatást, melyek segítségével a hozzánk forduló problémáit sikerül megoldani.

Számlaszámunk: 10200830-32315176-00000000

Adószámunk: 18018844-1-41

Uduandy László

Sütöri Zsuzsanna

Újlaki arcok

Immár több mint 21 éve tartozom az újlaki egyházközség tagjai közé. A gyökerek azonban Kispestre nyúlnak vissza, mivel ott születtem 1973-ban, és kisgyermekkoromat is ott töltöttem. Mondhatni beleszülettem a hitbe, édesanyám már egészen kiskorunktól kezdve rendszeresen vitt minket vasárnapi szentmisére (nővéremmel, Ágival és később, húgommal Eszterrel együtt).

Kispesten a Nagyboldogasszony plébánián részesültem a keresztség szentségében, itt lettem elsőáldozó és itt kezdtem hittanra járni. 1984 őszén költöztünk Budára, a Szépvölgyi útra, ekkortól mondhatom magam újlaki hívőnek. Hittanos éveim alatt ismertem meg János atyát, akihez évekig jártam gyakorolni a bűnbánat szentségét, Gyuri atyát, aki türelemmel és szeretettel készítette fel bennünket a bér-málkozásra, Béla atyát és Karcsi bácsit, akiknek igen sokat köszönhetek. Vidám szívvel gondolok vissza a János atya által vezetett buszos zárándoklatokra (pl. Pozsony, Pécs, Sopron) melyek – köszönhetően János atya humorának – nagyon jó hangulatban teltek. Izgalmas élmény volt, amikor Béla atyával „belögtünk” a Hit Gyülekezete összejövetelére a Folyondár utcába, hogy közvetlen tapasztalatot szerezzünk az ottani „tanításról”. Meghatározó volt számomra Gábor atya ifjúsági-felnőtt hittanóráira járni, ahol határozott és tiszta tanítást kaptunk. Ennek köszönhetem, hogy megkaptam a „megkülönböztetés” adományát, és hogy megszerettem a zsolozsmát. Jelenleg örömmel járok András atya Biblia-óráira péntek esténként, ahol a mélyen szántó gondolatok mellett izelítőt kapunk András atya egyedi humorral előadott anekdotáiból is.

1991 nyarán érettségiztem, utána dolgozni kezdtem. Öt évet töltöttem egészségügyi területen, majd átmeneti munkanélküliség és tanulás (átképzés) után sikerült elhelyezkednem a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának levelező tagozatán, ahol immár hetedik éve dolgozom mint tanulmányi ügyintéző. Munkám során sok emberrel foglalkozom, és örömmel tölt el, hogy majdnem minden évben akad újlaki hívő is a hallgatók között (idén két újlaki kezdett az első évfolyamon). Ezúton is biztatok mindenkit (18 és 60 év között), aki szeretne elmélyülni a teológiai tanulmányokban, hogy bátran jelentkezzen!

Egy meghívás és a Meghívás

Az első pillanatban tudtuk: a meghívás, hogy kórusunk a Magyar Szentek templomában énekeljen a misén – méghozzá a templom születése napján, november 12-én –, igen nagy megtiszteltetés. Olyan lehetőség és ajándék, amely nem minden énekkarnak adatik meg. Nekünk, a Sárlos Boldogasszony kórusnak, melynek tagjai egy-két kivétellel abszolút laikusként és csekély kórusban szerzett tapasztalattal igyekszünk a szigorú szakmai követelményeknek eleget tenni, különösen nagy volt a kihívás. A megemelt óraszámú és intenzitású próbák igazi próbatételekké váltak: a hit és a türelem próbaköveivé. Ezeken gyakran éreztük – Tóth Miklós Zsolt karnagyunkkal és a szólampróbákban segítő Szabó Ágnessel együtt –, hogy talán túl nagy fába vágtuk a fejszét és nem fogunk megfelelni a követelményeknek. Igaz, Zsolt magasra helyezte a léceket, mint amúgy mindig. Sebeket kaptunk és adtunk, de nem adtuk föl.

És eljött a várva várt nap. Izgultunk, és nemcsak a teljesítményünk miatt, hanem mert tartottunk a templom visszhangos voltától is. De ott, ahogy megkezdtük a főpróbát, valami történt. Bátran és hittel énekelünk: a szent helyszín ezt váltotta ki belőlünk. Pár perc beéneklés után éreztük: sikerülni fog. Lelkünk és a hangok helyükre kerültek.

Lisznyay miséjét adtuk elő Balázs Csaba farkasréti kántor orgonakíséretével. Werner Alajos *Égi Szűz virág* című dala olyan autentikusan szólt, hogy a szerző egyik rokona meghívott minket Máriaremetére egy hosszabb Werner-válogatás előadására. Az áldozás alatt Kodály gyönyörű *Pange lingua*-ját szólaltattuk meg, majd a *Boldogasszony Anyánk* zárta a búcsú ünnepét. A hívők a szentmise után föllálva tapsoltak, s mi megilletődve fogadtuk a Kegyelem e felejthetetlen pillanatait. Már tudtuk: ez a meghívás megerősítő Meghívás volt egyben. Köszönjük. *Koncsos Éva*

Advent

Valaki jön –
de te nem veszed észre!
 Valaki közeledik hozzád –
de te bezárkózol!
 Valaki kopog nálad –
de te átalszod látogatását!
 Valaki belép hozzád –
de te házon kívül vagy!
 Valaki nálad lakik –
de te kidobod őt!
 Valaki feltárulkozik –
de te a szavába vágysz!
 Valaki vár rád –
de te hátat fordítasz neki!
 Valaki segítséget kér –
de te megkeményíted szívedet!
 Valaki ajándékot ad neked –
de te elárod azt!
 Valaki végtelenül ráér –
de veled sosem lehet beszélni.
 Valaki nyugalmat hoz –
de te szétszórta vagy!
 Valaki jön –
de te csak magadat látod!
 Amíg csak jön –
mindig megváltozhatsz!

Forrás: Publik-Forum Extra,
 Barmherzigkeit, 2004. november

Köszönteni szeretnénk

a jubiléus újlaki házaspárokat idén is, még ha a naptárban ezúttal egyetlen vasárnap sincsen karácsony és újév napja között. Ezért karácsony másnapján, december 26-án várjuk az ünnepeket és tisztelőiket a kilences mise után a Szent István hittanterembe rövid ünneplésre.

Emlékeztetőül: ünnepeket az, akinek házasságban eltöltött éveinek száma ötten maradték nélkül osztható. Mivel ismereteink hiá-

nyosak, szeretettel várjuk a jubiléusok jelentkezését Harmat Péternél (325-7457) vagy Szaszovszky Józsefnél (367-7459).

*az újlaki képviselettestület
 családpasszorációs bizottsága*

Műsoros est jótékony céllal

Advent előestéjén került sor az immár hagyomássá vált műsoros est megrendezésére, hála Pozsgai Pista barátunk hagyományteremtő ötletének. Az est telt házat vonzott, minden szék gazdára talált az előadás folyamán, többen állni kényszerültek.

A sokszínű műsorban minden megtalálható volt, ami egy műsoros est programjába belefér. Volt könnyű, félkomoly és egészen komoly zene, ária, musical, gitárkettős, zongora, zongora-hegedű duett, szóló duett (szájharmonika és gitár Schönfeld Matyi egyszemélyes előadásában).

Az irodalomnak is bőséges tere nyílt. Hallhattunk szavaltatot, novella-felolvasást, bábszínházat és színdarabot, nem is egyet, és még vetélkedőre is sor került, amihez egy szeniális dobással (szó szerint!) osztották kétfelé a közönséget. A vetélkedőt végül a pirosak nyerték a kékek előtt, és mindkét csapat megkapta a nekik járó értékes és fogyasztható díjat (mákosbejglit mint első és mákoskalácsot mint második díjat, de hát mi mást is várhatna az ember a Mákoktól...).

A műsoros est szünetében a „tatárjárás” című szabadeelőadást mutatta be a nézőközönség a szereplőkkel együtt, jelentős pusztítást végezve a büféasztalokon.

Számomra az estet két csúcspont koronázta meg. Az egyiket hagyományteremtő István barátunk produkálta a „horrorisztikus Grimmesék” ellen előadott értekezésében, felemelve szavát a szegény emberevők (egy farkas eszmei értéke 100.000 forint), vasorrú bábák és más áldozatok érdekében. Mindenkinek jólesett viszontlátni őt úgy is mint templomunk egykori nélkülözhetetlen munkatársát.

A másik csúcs a Hamupipőke című „színdarab” volt, melyet a legaktívabbak ugyan már a nyárvégi táborúzó alkalmával megismerhettek, sokan azonban csak most találkoztunk a darab ellenállhatatlan humorával.

Közvetlenül a szünet után, mintegy a második rész felvezetéséeként árverésre került sor. Kikiáltóként Szaszovszky József barátunk debütált, nagy sikerrel. A Vágvölgyi Éva művésznő által felajánlott „Szeretet” című festmény végül 17.000 forintos áron kelt el, a gyűjtőperselyben elhelyezett adományokkal együtt több mint 53.000 forint gyűlt össze, ezzel is hozzájárulva a környékbeli katolikus kisnyugdíjas testvéreink karácsonyi megajándékozásához.

Előadásáért köszönet és elismerés illeti valamennyi szereplőt is. Életkorban tán hét évtized is elváltasztotta a legidősebbet és legifjabbat, a közös ügy azonban összekapcsolta őket. Ha szabad egy népszerű darabból plagizálni: jövőre veletek ugyanitt!

Fábrny Pál

Gráciak látogatása

Jubileumi évünk egyik ünnepi programjaként szeretnénk vendégül látni ausztriai testvérplébániánk híveit egy hétvégére. Kapcsolatunk másfél évtizede kezdődött a „Graz-Süd R. k. Seelsorgezentrum Christus der Auferstandene” („A Feltámadott Krisztusról nevezett dél-gráci róm. kat. lelkipogozó központ”) plébánosával és híveivel. Kölcsönös látogatásaink legutóbbi eseménye a máriacelli Népek Zarándoklatán való részvételünk és azt követően gráci vendégeskedés volt 2004. májusában.

A gráciak vendégül látására 2006. június 9-től 11-ig, a pünkösdöt követő hét végén kerül sor. Két éjszakára szeretnénk a közös busszal érkező közel 50 főnek családoknál szállást kérni, és a szállásadóktól kérjük a péntek esti, valamint a szombat és vasárnap reggeli étkezés biztosítását is. Egyaránt számítunk a partneri kapcsolat régi résztvevőire és olyan újlaki hívekre, akik újonnan vállalnák gráci katolikus testvéreink befogadását egy hétvégére.

A vendéglátás részét természetesen közös szentmise és néhány más közös program is képezi majd, amelyekhez kérjük további újlaki hívek közreműködését. A látogatás részleteit egyelőre a második vasárnapi tea melletti beszélgetéseken igyekezzünk kialakítani. A vendéglátók jelentkezését Szaszovszky József és Andrea ott vagy a 36-77-459 telefonszámon várja.

Sz. J.

Judit

Csak így szólították a doktornőt, aki mindenhol ott volt, ahol gyógyítani kellett. Hosszú éveken át öregek szociális otthonaiban segítette elő a testi és lelki megnyugvást az életbe belefáradtaknak, a máltaiaknál a sorsüldözöttnek és az Újlak Caritas Alapítványánál a kitaszítottaknak.

Sok helyre elkísértem, és meglepett az a ragaszkodás, amit az öregek részéről iránta tapasztaltam, a hajléktalanok részéről, akik csak tőle voltak hajlandók orvosi utasítást elfogadni, meglepett mosolyuk, melyet csak ő tudott előcsalni a reménytelenség küszöbén.

Mert nemcsak a testet tudta gyógyítani, észrevette a lélek láthatatlan sebeit is, és ezeket a szeretet balzsámával ápolta végtelen türelemmel, alázatossággal, megértéssel. Humanista volt a szó klasszikus értelmében, szerette a társaságot, a művészetet, az irodalmat és a maga szerény módján néha felcsillantotta elméje tiszta ragyogását.

Pedig a sors nem volt kegyes hozzá, sűrűn osztogatta megpróbáltatásait. De ő nem lázadozott, lelki nemességével felülkerekedett rajtuk. Aztán ráküldte a gyilkos kórt, és Judit visszavonult. Senkinek sem panaszkodott, még nekünk sem mondta el, csak sejtettük, hogy baj van.

Akit kitértetett szeretetével, arra feltétlenül ráhagyatkozott. Pár éve a csíksomlyói búcsún a csángó miséről jövet megpillantottam őket orvos barátnőjével, ahogy egy óriás mázas korsót cipelve igyekeztek a Kissomlyó hegyi virrasztásra. Tudtam, hogy bucsuzuk elment, és nem jön vissza, kérdeztem: hogy jutnak el 52 km-re levő szálláshelyükre? Judit csodálkozó mosolyával rám nézett és azt válaszolta: majd te elintézed. Megrendítet ez a bizalom, és egy pillanatra megértettem, hogy az igazán fontos dolgok mellett eltörpülnek a részletek. Még ma is látom, ahogy a sűrűsödő homályban alakjuk belesimul a hegy oldalába, és csak mennek egyre följebb.

És most hirtelen eltűnt a szemem elől, hogy lelke találkozzon Teremtőjével.

*Ott többé nem lesz fájdalom,
könnycsepp sem gurul az arcokon
és zeng az ének glóri-alleluja.*

Dr. Szentgáli Judit eltávozott 2005. október 28-án. *Uduvady László*

Imák kilenc hónapon át és azután

Közeledik december 22., amikor a lelki örökbefogadást vállalókkal közös háláadó imádságon veszünk részt. A napi imádságon túl sokat gondolkoztam a kilenc hónap alatt. Hogy mekkora csoda minden fogantatás, csoda a magzat, akiről ma legtöbbször úgy vélekednek, mintha nem is ember, hanem a nő testrésze, alkalmasint nem kívánatos betegsége lenne, amely egyedül az ő magánügye, s amelyhez senki másnak nincs köze. Idáig jutott az önzésre és szórakozásra hiszterizált társadalom, amelyben a megtévesztett egyén a közösség megtartó erős karját ellökve azt képzelet, hogy majd egyedül, saját hajánál fogva fogja kihúzni magát a bajokból. Miközben éppen maga okozza magának a bajt.

Az éhezés, a járványok és a környezetszennyezés nem okai az emberiség fenyegetettségének, hanem következményei. Az emberiséget ma – jobban mint valaha – a lelki éhezés és kiéheztetés, a nyomában járó lelki bajok és járványok, a lélek elszennyeződése, sőt mérgezése fenyegeti. Ezeknek a következménye mindaz, ami az emberiségre pusztulást hozhat. Ha itt a Földön sokkal többen meghallanánk a lelki tisztaságra, a szeretetre hívó szavakat, s akik meghallottuk, ezek eszerint is élénk, akkor az emberiség boldog jövő felé haladna és nem a katasztrófába.

Ám e helyett egyre újabb veszélyek leselkednek ránk. Számunkra, európai emberek számára riasztóbb minden madárinfluenzánál, minden szökőárnál, árvíznél az európai és főként a hazai népességcsökkenés. Ha továbbra is ilyen kevés gyermeket vállalunk, belátható közelségbe kerül az európaiak, és még közelebbre a magyarság kihalása. Vajon az Európai Unió foglalkozik-e súlyához mérten a kérdéssel? Saját népességének, s vele a kultúra bölcsőjének és megtartójának hihetetlen fenyegetettségével. Európa jövőjével, mely földrész a kereszténységnek ha nem is bölcsője, de iskolája volt. Népeivel, melyeknek kipusztulása beláthatatlan következményekkel és fölbecsülhetetlen veszteségekkel járna.

Amikor kilenc hónapon át imádkoztam a lelki örökbefogadás keretében egy magzat és társai életéért, akkor ezekre a riasztó tényekre is gondoltam. Biztos sokan voltak hasonlóan, és még számosabban lesznek. Az ima mellett igyekszem felhívni mások figyelmét is, hogy mekkora a veszély. Azokét, akik tudatlanok, vagy félrevezettek, akik cinikusak vagy közönyösek. Akik közül sokan a lelkük mélyén elutasítják ugyan az abortuszt, de ezt még nem merik hangosan mondani. Akiknek a szívét megérintette az érzés, hogy ölni akkor is bűn, ha a törvény nem bünteti. Akkor is, ha „ki sem derül”. Mert a magzat is ember.

De vajon lenne ennyi abortusz, ha az ifjúság jellemzően nem eleve egy-két gyermeket tervezne, már ha egyáltalán tervez utódot? S ha önmagában nem is bűn az egy vagy két gyermekes család(modell), bizony nagy lesz a baj, ha a fiatalok nem úgy indulnak az életbe, hogy három vagy több gyermeket szeretnének. Különösen, ha az élettársi kapcsolatok mellett így terjed a „szingli”-életforma.

Tudom, nagyon könnyű másoknak tanácsot adni, könnyű okoskodni, másokat kioktatni. Nem is erre van szükség. Nehéz a való életben okosnak lenni, megtalálni az igazi társat, és még akkor is súlyos feladat eltartani a családot, és eközben türelemmel és derűsen nevelgetni, főleg egy olyan közegben, ahol a kicsiket nyűgnek tekintik utcán, boltban, járművön. De ha mi nem ösztönözzük utódainkat, ismerőseinket, ha nem beszélgetünk velük erről nap mint nap, akkor félok, hogy győz az önzésre sarkalló és félelemkeltésre beprogramozott médiaterror.

Imádkozunk hát tovább a jövő nemzedékért, és biztassunk minden gyermeket vállalni képes embert, hogy még több szeretettel és bátorsággal vágyja a csodát: a gyermekeket. Imádkozunk, hogy minden politikus fölismerje a helyzet komolyságát, és ne a családok szétverésére, hanem segítségére szövetkezzenek. Imádkozunk azokért is, akik segíthetik a fiatalokat nagymamaként és nagypapaként, eladóként, buszvezetőként vagy csupán utcai járókelőként, mert az ő véleményük és szimpátiájuk ugyanúgy nélkülözhetetlen, mint az ifjúság felelősségteljes bátorsága. Ámen.

Jobbágy Éva

Családi események

A keresztség szentségében részesült:
november 6-án Mózes Viktória
Annamária, 13-án László Domokos,
20-án Máday Admira Nikolett.

Örök hűséget esküdött egymásnak:
november 12-én Kirizs Attila és
Paupa Judit.

✚ **Halottaink:**
Gelencsér Józsefné (88), Molnár Fe-
renc (86), Ernst Tiborné (81), Orgoványi
Ede (93), Kiss Miklós (73), Huszár László (64).

Búcsú

Kedves Testvérek! Az újlaki nagymama sok együtt megélt év után nyugdíjba vonul megnövekedett családi teendői miatt. Megköszönöm oly sokszor megnyilvánuló érdeklődésüket, biztatásukat és szeretetüket. Kérem, hogy imáikban – amire nagy szükségem van – ne feledkezzenek el rólam. A közösség megtartó ereje legyen velünk továbbra is! Újlaki szeretettel:

Keglevich Lászlóné

Lehet

Lehet egy templomot szeretni? András atya jubileumi cikkében felvetett gondolatára az elmúlt hetekben sokan tetteikkel válaszoltak. Kétszer is hirdettünk templomi nagyta-
karitást, sokan – fiataloktól kezdve az idős korosztályig – meghallották a hívó szót. Por-szívózás, szobrok, oltárok, padok lemosása, szőnyeglerakás, függönyfelrakás, falevelek összesöprése, kertrendezés – mind-mind gazdára találtak.

A takarításon kívül is akadtak vállalkozók az egyéb munkák elvégzésére. Volt, aki megjavította a harangozás elektronikáját és

templomunk hátsó felében új csillárokat, a sekrestyekapu fölé pedig lámpát szerelt. A szószék villanszerelése – véséssel, vako-lással együtt – szintén emberére talált, és a kifestésre is volt jelentkező. Dolgos kezek új térdeplőpárnákat készítettek, a terítőmosás és az oltárdíszítés is különleges gonddal folyt. Aki munkájával nem tudott segíteni, az a templomfestés befejezésére megtakarított pénzét ajánlotta fel.

Templomunkat és környékét tőlünk telhetően feldíszítettük a jubileumi ünneplésre, most már lelkünk ünneplőbe öltöztetése következik.

H. B. E.

Isten fizesse meg

rebeget el százszor a perselyező, amíg kosárcájával (hol van már a persely!) körbejárja a templomot, és összegyűjti a hívek adományait. Nagyon fontosak ezek az adományok, hiszen egyházunk működésének az ún. egyházi adó mellett ez az anyagi alapja – rég eltűnt a feudális dézsma, a gazdag javadalmak, és talán nem kár értük. Így hétről hétre megélhetjük a Gondviselés és az összetartó közösség erejét.

Hogy mit fizessen meg az Isten? Rendszerint azt a jó szívvel adott 50-100-200-500 forintot, néha többet. Olykor egy eurót vagy fél dollárt, amiről persze nehéz elhinni, hogy az adakozónak más apró nem akadt a kezébe. Máskor meg érvényét veszített silling, márka, líra bukkan elő a pénzhalmazból, vagy éppen olyan bani, amiről már tíz éve nem tudja senki, érvényben van-e még, mivel lehajolni is restellene érte. Csak reméljük, hogy a Jóistennek van humora az ilyen adományokhoz, de jót azért nem állhatunk érte...

Vannak, akik igyekeznek összekötni a hasznossal a kellemest, és egyforintosoktól duzzadó pénztárcájukat csapolják bele a perselybe. Előfordult, hogy valaki külön kis nejlonzacskót helyezett a perselybe apró fémpénz-ekkel. Az ilyeneknek biztosan a szegény asszony kétfillérje lebeg a szemé előtt, de ne felejtsek: a jó asszony egy kétfillérest adott, nem húszat...

Van még egy különleges adomány. Ezt kétszáz forintosba csomagolják, ő maga egy tíz- vagy húszezer forintos bankjegy. Sorozatban visszaköszön már, aki adja, nyilván azt akarja, hogy se a szomszédja, se a perselyező ne legyen tanúja nagylelkűségének. Neki egyetlen tanú elég. Mi, társai az egyházban és az egyházközségben, ismeretlenül csak ismételni tudjuk: Isten fizesse meg!

Szaaszovszky József

Nyelvek és nevek

Személy szerint igen örülök a Hangyatábor tartalmas és színes programjának, mert fontosnak tartom, hogy a felnövekvő nemzedékek (is) minél több ismeretet szerezzenek a történeti Magyarország mai határainkon túli területei magyar kultúrájáról, műemlékeiről, nem utolsósorban természeti szépségeiről. A cikkben említett szlovák megnevezéseknek jórészt van magyar megfelelőjük, sokszor a magyar változat volt előbb. Például a 'Hernád-áttörés' a régebben használt természetföldrajzi fogalom; ennél újabb - igaz, tágabb értelmű - a *Slovenský raj*, melyet szerencsére magyar fordításban emlegetünk 'Szlovák Paradicsom' néven. *Kláštorskó* magyar megfelelője 'Kolostorhely' vagy 'Vöröskolostor', de 'Menedékszirt'-nek is nevezték, az *Obrovský vodopád* jelentése pedig 'Óriás-vízesés'.

Bármilyen túra vagy utazás élményei akkor lesznek maradandók, ha az ember az anyanyelvén kapja meg a különböző információkat. Régóta foglalkozom a történeti Magyarország helységneveinek, újabban pedig a helyneveinek kutatásával, nemkülönben turistaként a Kárpát-medence lát-nivalónak megismerésével, így e témában van valamelyes (irodalmi) áttekintésem is. A cikk olvastán arra gondoltam, hogy tanácsaimmal vagy akár esetleg könyvekkel szívesen segítenék az elcsatolt területekre készülő fiataloknak.

Néhány cím: *Firon András*: Szlovák turistaparadicsom. Bp., 1989 - *Keszthelyi Ernő*: Alacsony-Tátra turistakalauz. Bp., 1985 - *Mátyás Vilmos*: Bihar-hegység turistakalauz. Bp., 1988 - *Vargyas Antal*: Székelyföld útikalauz. Csíkszereda, 2001 - *Dr. Bedécs Gyula*: Horvátország és tengerpartja. Magyar emlékek és lát-nivalók. Szombathely, 2004. - Egyébként a budapesti DIMAP cég kiadásában Erdély különböző hegységeiről kétnyelvű turistatérkép-sorozat jelenik meg, eddig kb. 15 térkép készült el, amelyek a nagyobb üzletekben megvásárolhatók. Szintén megjelent már a Magas-Tátra kétnyelvű turistatérképe is.

Lelkes György

És a szerkesztőség ajánlata: *Lelkes György*: Magyar helységnevé-
azonosító szótár. Talma Kiadó, Baja 1998.

Advent Újlakon 2005

🏠 SZÁLLÁST KERES A SZENT CSALÁD: Ősi magyar szokás, családok karácsonyi készülete. Két egymást követő estét igényel. Feliratkozás Horvay Marikánál (tel: 303-4155, 06-30/966-7909) vagy a sekrestyében.

♦ **RORÁTE** szentmisék: advent hétköznapjain ½ 7-kor (szerdán gitáros, szombaton gregorián, a többi napon népénekes).

📖 **ZSOLOZSMA:** advent keddi és pénteki napjain 7 órától együtt imádkozzuk a laudest, vasárnapokon este ½ 6-tól a vesperást.

🏰 **TRIDUUM** november 30-án, december 1-jén és 2-án (szerda, csütörtök, péntek) az esti 6 órás szentmiséken. A lelki gyakorlatos beszédsorozatot Spányi Antal püspök úr tartja.

🎁 **JÁTSZÓHÁZ:** ajándékkészítés, játék gyermekek számára december 3-án de. 9-12 óráig a Szent István teremben.

✚ **A SZENT KENET** közös templomi felvételére lesz lehetőség 4-én a ½ 11-es szentmisén. Előzetes jelentkezés a sekrestyében és az irodában.

🕯 **LELKINAP** minden korosztálynak 10-én, szombaton 9-5 óráig a Szent Erzsébet hittanteremben András atya vezetésével.

🎵 **KARÁCSONYI HANGVERSENY:** a Sarlós Boldogasszony kórus szolgálatával 18-án az esti mise után.

✳ **KARÁCSONYI SZÍNDARAB:** *Hókirálynő* címmel 22-én du. ½ 5-kor.

📄 **EGYÉNI KÉSZÜLET**hez életkornak megfelelő (óvodástól felnőttig) feladatlap kapható a hittanórákon ill. a sekrestyében.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Kocsosné Jobbágy Éva, dr. Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

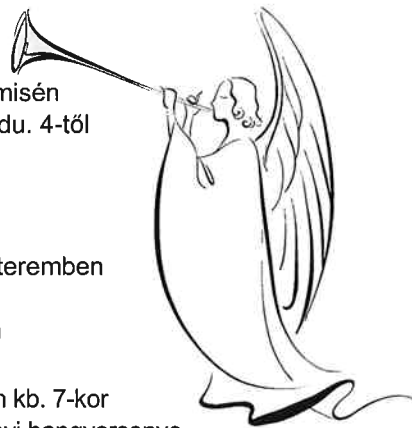
Felelős kiadó: Spányi András

Decemberi naptár

nov. 30 – dec. 1 – 2: **Triduum** az esti 6 órás szentmiséken

3. Szo. *Xavéri Szent Ferenc*
4. V. *Advent 2. vasárnapja*,
szent kenet felvétele a ½ 11-es szentmisén
Fotókiállítás a Szent István teremben du. 4-től
6. K. *Szent Miklós püspök*
8. Cs. **Szűz Mária szeplőtelen fogantatása**
Képviselőtestületi ülés este ½ 8-kor
10. Szo. Lelkinap 9 - 5 óráig a Szent Erzsébet teremben
11. V. *Advent 3. vasárnapja*
Jótekonysági vásár a szentmisék után
13. K. *Szent Lucia*
18. V. *Advent 4. vasárnapja*, az esti mise után kb. 7-kor
a Sarlós Boldogasszony kórus karácsonyi hangversenye
19. H. Imaest az esti szentmise után
22. Cs. **„Újlaki karácsony”** – du. ½ 5-kor karácsonyi szindarab, utána hittanos
gyerekek megajándékozása
Az esti szentségimádáson a lelki adoptálást vállalóknak közös hálaadó
imádság, a 9 hónap összefoglaló lezárása
23. P. 8 órától a templom karácsonyi takarítása, díszítése
24. Szo. Szentmise: 24 órakor (este 6-kor nem lesz!)
A Margitszigeten előre hozott „éjféle mise” a közlekedési viszonyokat
figyelembe véve 14 órakor
Szenteste, az éjféle misére érkezőket 11 órától halk orgonamuzsika várja.
25. V. **Karácsony 1. napja**, vasárnapi miserend, este ½ 6-kor vesperás
26. H. **Karácsony 2. napja**, *Szent István vértanú* – vasárnapi miserend
A 9-es szentmise után a kerek évfordulójukat ünneplő családok ünnepe
a Szent István teremben, este ½ 6-kor vesperás
27. H. *Szent János apostol és evangélista*
28. Sze. *Aprószentek* – Engesztelés napja a meg nem születettekért
30. P. *Szent Család*
31. Szo. *Szent Szilveszter pápa*
Este 6-kor hálaadó szentmise az eltelt évért, plébánosi beszámolóval,
előtte ½ 6-kor vesperás
- jan. 1. V. **Szűz Mária Isten Anyja, Újév**, a béke világnapja
vasárnapi miserend, este ½ 6-kor vesperás
- Gitáros misék a hónapban: nov. 30-án, dec. 7 – 14 – 21-én ½ 7-kor.

Hírek, hirdetések

✳ Templomunk jubileuma alkalmából dr. Török József – dr. Legeza László által készített képes templomtörténeti könyv, valamint dr. Legeza László és Szokolczai Richárd felvételeiből ötféle képeslap jelenik meg, melyeket a sekrestyében lehet megvásárolni. A könyv ára 800 Ft, a képeslapok 25 forintért kaphatók.

✳ Advent 2. vasárnapján, december 4-én Tarr Erika művésznő képeiből fotókiállítás lesz a Szent István teremben, délután 4 órakor kerül sor a műsoros megnyitóra.

✳ Advent 3. vasárnapján, december 11-én a szentmisék után jótekonysági vásárt tart a Hit és Fény közösség Mécses csoportja. A bevételt az intézeti fogyatékos fiatalok támogatására fordítják.

✳ A Mákvirágok közössége idén is karácsonyi látogatást tesz a Margit kórházban. Kis ajándékkal és karácsonyi énekekkel viszik a karácsony örömhírét a súlyos betegeknek.

✳ A városmajori kistemplomban a budai egyházközségek küldötteinek szombat délelőtti találkozója – melyen Újlakot Szaszovszky József képviselte – Várnai Péter egyetemi lelkész az eddigi (párizsi, bécsi, lisszaboni) városmissziók tapasztalatairól, valamint a 2007. évi budapesti városmisszió terveiről és megkezdődött előkészületeiről tartott ismertetőt.

✳ Az Újlak Karitasz Alapítvány Erzsébet-napi ruhaakciója során kishíján 40.000 forint gyűlt össze. Mint egyéb bevételeiket, ezt is a rászorulókat támogatására fordítják.